

HACI BAYRAM

YAYIN NO: 514

HACI BAYRAM
Emine Işınsu

© Bilge Kültür Sanat Yayın Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 50417

1. Basım: 2005

.....

Bilge Kültür Sanat'ta 1. Basım: Ağustos 2012
5. Basım: Mayıs 2021

ISBN: 978 - 605 - 5261 - 14 - 6

Yayına Hazırlayan: *Osman Sevim*

Kapak: *Kenan Özcan*

Sayfa Düzeni: *Nurel Naycı*

Baskı-Cilt: *Çevik Matbaacılık*

Davutpaşa Cad. Besler İş Merkezi No: 20/18-19 Topkapı / İstanbul

Tel: (0212) 501 30 19

Kapak Baskı: *Saner Matbaacılık*

BİLGE KÜLTÜR SANAT

Nuruosmaniye Cad. Kardeşler Han No: 1 Kat: 1 34110 Cağaloğlu / İSTANBUL

Tel: (0212) 520 72 53 (Pbx) Faks: (0212) 511 47 74

bilge@bilgeyayincilik.com www.bilgeyayincilik.com

HACI BAYRAM

EMİNE İŞINSU

Emine Işınsu

Töre, Hisar ve Türk Edebiyatı gibi dergilerde yayımlanan şiir ve hikâyelerine, ödüllü oyunlarına, Sabah, Yeni İstanbul gibi gazetelerde köşe yazarlığına ve 1971-1981 yılları arasında Türk entelektüel hayatının bir nirengi noktası olan Töre Dergisi'nin sahipliğine ve editörlüğüne rağmen Emine Işınsu en çok romanları ile tanınır.

Roman konuları arasında kadının tutsaklığı, Türklerin tutsaklığı (Bulgaristan, Kerkük, Batı Trakya), Türkiye'nin sancıları öne çıkar. Son dönem eserlerinde Türk tasavvufunun zirveleri Yunus Emre, Niyâzî Mısri, Hacı Bayram Veli ve Hacı Bektaş Veli'nin hayatları ele alınmıştır.

Ödüller:

"Küçük Dünya" ile Turizm Bakanlığı Sanat Armağanı; "Ak Topraklar" ile Türk Edebiyatı Vakfı Roman Ödülü; "Bir Yürek Satıldı" oyunu ile Türkiye Radyo Televizyon Kurumu Radyofonik Oyun Yarışması'nda dram dalı birinciliği; "Sancı" ile Türkiye Millî Kültür Vakfı Roman Ödülü; "Canbaz" ile Türkiye Yazarlar Birliği Roman Ödülü; Türk Ocakları Hamdullah Suphi Tanrıöver Armağanı; Karaman Türk Dili Ödülleri, "Türkçeyi Doğru ve Güzel Kullanan Yazar Ödülü"; İLESAM (Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği), "Şeref Ödülü"; Türkiye Yazarlar Birliği-İstanbul Şubesi, "Ömür Boyu Roman Ödülü"

Eserleri:

Romanları: Küçük Dünya (1966), Azap Toprakları (1970), Ak Topraklar (1971), Tutsak (1973), Sancı (1974), Çiçekler Büyür (1978), Canbaz (1982), Kaf Dağı'nın Ardında (1988), Alpaslan (1990), Atlıkarınca (1990), Cumhuriyet Türküsü (1993), Nisan Yağmuru (1997), Havva (1998), Bir Ben Vardır Bende Benden İçeri (2002), Bukağı (2004), Hacı Bayram (2005), Hacı Bektaş (2008), Bir Aile (2013)

Oyunları: Bir Yürek Satıldı (1967), oyun "Un coeur aux encheres" başlığıyla Fransızca da yayımlanmıştır (1991), Bir Milyon İğne (1967), Ne Mutlu Türk'üm Diyene (1969), Adsız Kahramanlar (1975)

Diğer Eserleri: İki Nokta (şiir, 1965), Dost Diye Diye (deneme, 1995), Bir Gece Yıldızlarla (hikâyeler, 1991)

Işınsu, 1938'de Kars'ta doğdu. Şair ve yazar Halide Nusret Zorlutuna ile Tümgeneral Aziz Vecihi Zorlutuna'nın kızıdır. Prof. Dr. İskender Öksüz ile evli ve üç çocuk annesidir.

*Sevgili hocam,
Muhterem Hasan Burkay'a, ellerinden öperek...*

Teşekkür

Önce Büyük Allah'ın yardımlarından dolayı O'na hamdedirim.

Sonra; daha önceki tasavvufi romanlarımda olduğu gibi, bu sefer de bana rehberlik eden; tetkik etmem lâzım gelen eserleri tavsiye eden, kitap bittikten sonra okuyup tenkitlerini yapan kıymetli manevi oğlum, tasavvuf uzmanı Dr. Mustafa Tatcı'ya; *Hacı Bayram Veli ve Tasavvuf Felsefesi* kitabı için Prof. Dr. Ethem Cebecioğlu'na ki, roman aşağı yukarı onun bu eseri üzerine kuruldu; *İlm-i Ledün* kitabı için Prof. Dr. Âmiran Kurtkan Bilgiseven Hanımefendi'ye; *Noktanın Sonsuzluğu* eserinin yazarı Lütfi Filiz Beyefendi'ye; *Hacı Bayram Veli* kitabı için Dr. Ahsen Turan'a; *Hacı Bayram Veli, Bayramilik, Melamiler ve Melamilik* kitabından dolayı Baki Yaşar Altınok'a ve bana bu kitabı yollayan genç dostum Emrehan Küey'e; bazı şehirler ve hac konularında bilgi aldığım *İslam Ansiklopedisi* yazarlarına; roman bittikten sonra imla tashihlerini yapan ve tenkitlerini bildiren, pek sevgili kızım Melda Doğan'a ve bazı ifadelerini aynen aldığım, *Büyük Türkiye Tarihi* eserinin sahibi Dr. Yılmaz Öztuna Beyefendi'ye, kalbî teşekkürlerimi sunarım.

“Hacı Bayram Veli, Yaşamı, Soyu, Vakfı” eserini bizlere bırakan Fuat Bayramoğlu Beyefendi'ye, Yüce Hâlik'ten rahmet niyaz ederim.

Bismillahirrahmanirrahim,
20 Kasım 2004

Bir Menkbe

1350'lerde, Ankara'nın Zülfazl* köyünde, yaz aylarında günlerden bir gündü... Oğuz Türklerinin Bayat kolundan Koyunluca Ahmed, kapısının önüne serdiği kilimin üstüne, hem yorgunluk atmak, hem de Açca deresine çamaşıra giden karısını beklemek üzere oturdu. Dalgalıydı gönlü sevinçle sıkıntı arasında. Birden karşıda onu gördü; yemenisi sıyrılıp omuzlarına düşmüş, saç baş dağınık koşarak geliyordu... Bir şey olmuş olmalı!..

Ayağa kalktı Koyunluca Ahmed, gönlü artık sıkılmaya durmuştu; birkaç adım attı karısına doğru, "Çamaşırları suya kapırdı garibim." diye düşündü.

Nazlı, bağırmaya başlamıştı:

– Efendi, efendi neredesin?

Sanki korkudan çıldırılmış gibi koşup geldi, kocasının önünde durdu:

– Tarlaya baktım, yoktun!

– Çünkü buradayım, işim erken bitti.

Nazlı kendini, kocasının kollarına attı, başını onun göğsüne dayadı, gözyaşları içinde kırık dökük konuşmaya başladı:

– Seni bulamadım, bulamadım!.. Tarlaya baktım, çınar altına, her yere baktım... Çok korkuyorum, çok... Tut beni... Sarıl bana... sıkı sıkı.

* Bugünkü "Solfasol" köyü.

– N’oluyor Nazlı’m, ne korkuttu seni, söyle bana.

– Tut beni, sarıl bana...

Koyunluca Ahmed onu sıkı sıkı tutup yürüttü, evin içine soktu, bir yer minderinin üstüne oturttu:

– Dur hele, bi nefeslen önce, yavaş ol... Buradayım işte, artık korkma.

– Sesi, senin sesine de benzer idi.

Koyunluca Ahmed, köşedeki su küpünden, bir maşrapa su alıp, Nazlı’ya içirmeye çalıştı, genç kadının dişleri kilitlenmiş gibiydi, tir tir titriyordu.

– Ne sesi, n’oldu?

– Bilemem... bir erkek sesiydi...

Nazlı zorla da olsa içebildi suyu, gözlerini kaldırıp, minnetle kocasına baktı:

– Hele, hele otur yanıma, sarıl bana.

Koyunluca Ahmed oturdu, sarıldı karısına, sordu:

– Çamaşır yıkamaya gitmemiş miydin sen?

– Hele dur!

Koyunluca Ahmed öyle sarılmış karısına, sabırla bekledi. Neden sonra Nazlı toparlanmaya başladı, yine kesik kesik konuştu:

– Valla... Vallahi o adamlardan... böyle korkmadım, sopamı aldım elime... Şöyle bir dikildim; üzerime üzerime geliyorlardı... Gülüyorlardı... Bizim köyden değillerdi. Tanımadım... Sopama sıkı sıkı sarıldım, tam kaldıracakken, işte o zaman... O zaman...

Koyunluca Ahmed’in kalbi kötü kötü çarpmaya başladı, eğer o adamlar, karıcığın bir zarar vermişlerse... Ocağın he-men orda duran koca bıçağa ilişti gözleri.

– İşte o zaman sesi duydum, sanki karnımın içinden geliyordu.

– Ne sesi?

– Erkek sesi.